

kunstneriske Omraade — om end nogle ogsaa er valgte paa dette Grundlag — kan anse dem for saadanne Autoriteter, at vi paa deres Ansvar kan gaa fuldstændig i Blinde i dette Spørgsmaal.

Jeg vil spørge den højtærede Ordfører, om det er ham bekendt, hvordan Forsamlingssalen i det hele skal udsmykkes. At kende hele Salens paatænkte Udsmykning er jo en ganske nødvendig Forudsætning for at kunne afgøre, hvorvidt en af dens Vægge kan bære et Frescomaleri. Et Frescomaleri kan nemlig kun bruges i et Rum, hvor det øvrige er afstemt efter dette Maleri. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører og de andre 12 Medlemmer, der stiller os dette Forslag, om de har undersøgt den Side af Sagen. Og naar der nu i det hele skal etableres en kunstnerisk Ledelse af en stor Del af Christiansborgs Udsmykning, vil jeg spørge, hvorfor den ikke ogsaa skal have noget at sige dér, hvor Rigsdagen skal ind, og hvis den ikke skal have noget at sige her, vil jeg gerne spørge, om man i Forvejen har sikret sig Tilslutning fra Bygmesteren og hans nærmeste Raadgivere til, at Billedet anbringes paa dette Sted, og Tilsagn om, at det kan anbringes dér paa en saadan Maade, at det virkelig faar kunstnerisk Værdi. Har man sikret sig dette? Man har aabenbart slet ikke tænkt paa, hvordan Billedet vil staa i Salen, eller paa Betydningen af en saadan Autoritetsudtalelse. Vi har nu hørt, at den højtærede Indenrigsminister, som jo er denne Ledelses højeste foresatte, ikke har villet gaa med, og naar han ikke har villet gaa med, har formodentlig heller ikke de, der nu har med Slottets Opførelse at gøre, villet det. Man tager altsaa muligvis eller rimeligvis dette Maleri, fordi det paaoktrojeres Christianborg, men jeg synes, Rigsdagen skal være overmaade varsom med at paaoktrojere, i dette Tilfælde Indenrigsministeren en Bevilling og Christiansborg en Udsmykning. Man maa have andet at holde sig til end blot dette, at Sagen ligefrem er blevet ordnet, saaledes ved privat Forhandling mellem Medlemmer af Finansudvalget og Kunstneren og andre.

Ændringsforslaget kommer i Virkeligheden som en fuldstændig Overrumpling. Vil man have et frit Skøn om denne Sag, om hvilken der er saa stor Uenighed, er det rigtigst at holde Forslaget udenfor Finansloven og eventuelt, naar Sagen er oplyst til fulde, se at faa Tilslutning til dens Gennemførelse. Hvis der skal træffes en Ordning i Løbet af den kommende Sommer, kan man altid faa Rigsdagens Tilslutning,

eventuelt gennem et særligt Lovforslag. At handle i Blinde paa et saa vigtigt Punkt forekommer mig i høj Grad letsindigt af Rigsdagen. Jeg maa altsaa tilraade, at man ikke vedtager Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan ikke oplyse det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) om, hvordan Planen om dette Rigsdagsbillede er opstaaet. Jeg tror ikke, jeg om dette ved mere end det ærede Medlem. Planen mødte mig en Dag i det Finansudvalg, hvori det ærede Medlem sidder. Jeg kan imidlertid tænke mig, at Planen er opstaaet paa den Maade, at man — formodentlig efter at Grundloven var vedtaget, eller da man drøftede dette Spørgsmaal — har samlet sig om den Tanke, at det var naturligt at tage et Minde om denne Bygning med over i den nye Bygning, og jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) i hans Bedømmelse af dette Ønske. Jeg vil mene, at det i og for sig er naturligt og smukt, at der paa Christiansborg findes et Billede, som kan gengive et historisk Moment, da hele den nuværende Rigsdag er samlet i denne Sal, som i saa lang Tid har været Samlingsstedet for Folketinget og i vigtige Øjeblikke ogsaa for den samlede Rigsdag. Da Planen var kommet frem, og det viste sig, at Professor Oscar Matthiesen havde interesseret sig for den paa den virksomme Maade, at han havde fulgt de sidste Grundlovsforhandlinger og saaledes været til Stede, den Gang den Begivenhed, han tænkte sig at fæstne paa Væggen, foregik, samledes man om at gaa frem paa den Maade, som i og for sig var naturlig, da denne Mand var rede til at paatage sig den kæmpemæssige Opgave, at man gav ham Lejlighed til at paabegynde den paa den Maade, hvorpaa sligt sker, nemlig ved at udføre Skitser til Billedet og enkelte Dele deraf. Efter Forhandlinger med Finansudvalget, som maaske allerede den Gang viste en Tilbøjelighed til at ville tage det hele paa een Gang, enedes jeg med dette om at stille Forslag om en Bevilling af denne Art til at faa en Skitse og visse Dele af Billedet udført i større Stil, saaledes at man derefter kunde bedømme det, og jeg sagde den Gang til Finansudvalget, saaledes som jeg ogsaa sagde til Professor Matthiesen, naar vi forhandlede om Sagen, at jeg for mit Vedkommende vilde finde det rigtigst, naar Skitsen og Enkelthederne forelaa, at de da undergaves en kunstnerisk Bedømmelse.